

Only fifteen feet away, outside the sealed gate, the mountainous silhouette of his attacker stared through the iron bars. He was broad and tall, with ghost-pale skin and thinning white hair. His irises were pink with dark red pupils. The albino drew a pistol from his coat and aimed the barrel through the bars, directly at the curator. "You should not have run." His accent was not easy to place. "Now tell me where it is."

Sulkeutuneen portin takana, vain viiden metrin päässä hänestä, hämötti jättimäinen hahmo: hänen kimppuunsa hyökännyt mies siellä tuijotti kaltereiden läpi. Mies oli leveäharteinen ja pitkä, ja hänellä oli aavemaisen kalpea iho ja ohut valkoinen tukka. Hänen silmiensä iirikset olivat vaaleanpunaiset, pupillit tummanpunaiset. Albiino veti takintaskustaan pistoolin ja tähtäsi sillä kalterien läpi suoraan intendenttiin. »Ei olisi kannattanut lähteä karkuun.» Ääntämyksestä oli vaikea päätellä mistä hän oli kotoisin. »Sanokaapa nyt missä se on.»

"I told you already," the curator stammered, kneeling defenseless on the floor of the gallery. "I have no idea what you are talking about!"

"You are lying." The man stared at him, perfectly immobile except for the glint in his ghostly eyes. "You and your brethren possess something that is not yours."

The curator felt a surge of adrenaline. *How could he possibly know this?*

»Johan minä sanoin», intendentti sopersi avuttomana, polvillaan gallerian lattialla. »En tiedä alkuunkaan mistä on kysymys!»

»Valehtelette.» Mies tuijotti häntä aivan liikkumatta, vain aavemaiset silmät välkkyivät. »Teidän ja uskonveljienne hallussa on sellaista mikä ei kuulu teille.»

Intendenttin suoniin kuohahti adrenaliini. *Mistä tuo mies sen voi tietää?*